

хлѣбъ и соль, при дружествения възторжень възгласъ на българитѣ „Да живѣе!“ Блюдото красѣлъ надписъ: „Возвеселихомся вси уповающи на Тя и похваляемъ о Тебѣ любящій имя Твое“. Великому Господарю, Царю Александру II, държавному застъпнику на български народъ — прѣбиващитѣ въ Ромъния българи, май 1877 год.“ На слѣдния день, 27 май, Царѣтъ пристигна въ Ромънския столни градъ. Привѣтствуванъ по пѣтя отъ множество групи мѣстни селени въ пѣстри празнични прѣмѣни; стари и млади съ радостни възгласи простирали рѣцѣ съ китки отъ цвѣтя. Царѣтъ самъ приемалъ тия красни китки съ изразъ на омая отъ благодарность.

Всички улици въ тоя знаменателенъ день въ столния градъ — Букурещъ, били дивно украсени; общо веселие, необикновена радостъ тържествували въ столния градъ, — не, въ цѣла Ромъния — и нѣдало край на народния ентузиазъмъ!

Стѣнитѣ и прозорцитѣ на жилищата украсявали надписи: „Да живѣе царь Александръ!“ „Да благоденствува Русия“. „Ура!“ При шуменъ екотъ на музика изъ всички ягли, царѣтъ пристига, сърдечно привѣтствуванъ отъ младия ромънски вождъ, милия князь Каролъ и чѣтовната княгиня Елисавета, известна далеко задъ Ромъния. . . съ своята чудесна „богатирска“ пѣсенъ, която въздига душата, подтиква къмъ благодѣтелни дѣла. . . Тукъ племенитиятъ великъ ромънинъ Розети привѣтствува Царя съ слово, което завършвало: „Господарю! позволете на свободна Ромъния широко да разтвори своитѣ врати прѣдъ своя Освободителъ“. Царѣтъ тукъ билъ привѣтствуванъ и отъ столичното българско общество, и изслушалъ най-благосклонно прочетения му адресъ.